

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

I lov om investeringsfonds, jfr. lovbekendtgørelse nr. 84 af 28. februar 1980 foretages følgende ændringer:

1. § 2 ophæves og som ny § 2 indsættes:

»§ 2. Berettiget til at foretage henlæggelse til investeringsfond er skattepligtige personer, selskaber, foreninger, institutioner m.v., der driver selvstændig erhvervsvirksomhed, jfr. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Henlæggelse til investeringsfond kan dog ikke foretages af dødsboer samt indkøbsforeninger og produktions- og salgforeninger.

Stk. 3. Henlæggelse til investeringsfond kan heller ikke foretages af følgende virksomheder og personer:

1. Banker, sparekasser, andelskasser, vekselere, bankierer, finansierings- og investeringsvirksomheder.
2. Forsikringsselskaber.
3. Advokater, revisorer og regnskabskonsulenter, ejendomshandlere, mæglere og ejendomsadministrationsvirksomheder.
4. Læger, tandlæger, kliniske tandteknikere, kiropraktorer, terapeuter og dyrlæger.«

§ 2. Berettiget til at foretage henlæggelse til investeringsfond er alle skattepligtige personer, selskaber, foreninger, institutioner m.v., der driver selvstændig erhvervsvirksomhed. Henlæggelse kan dog ikke foretages af dødsboer samt indkøbsforeninger og produktions- og salgforeninger. De efter reglerne i § 1, stk. 1, nr. 3, i lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m.v. skattepligtige for-

eninger kan ikke foretage henlæggelse til investeringsfond med virkning for skatteår, for hvilke de i henhold til nævnte lovs § 35 A, stk. 2, 1. punktum, vælger at lade sig beskatte efter reglerne i lovbekendtgørelse nr. 377 af 20. december 1961.

2. I § 4 indsættes efter *stk. 2*, som nyt stykke:

»Stk. 3. Såfremt en skattepligtig både driver en erhvervsmæssig virksomhed, der berettiger til henlæggelse til investeringsfond efter § 2, stk. 1, og en virksomhed, der efter § 2, stk. 3, ikke berettiger til henlæggelse, kan der kun foretages henlæggelse på grundlag af overskuddet i førstnævnte virksomhed. Det samme gælder, hvor en del af en virksomhed ikke er berettiget til investeringsfondshenlæggelse efter § 2, stk. 3. I disse tilfælde er det en betingelse for henlæggelse til investeringsfond, at der aflægges en særskilt skattemæssig opgørelse over overskuddet i den berettigede virksomhed eller del af denne.«

3. I § 6, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »12 år« til: »4 år«.

§ 6. ---.

Stk. 2. Henlæggelsen skal være anvendt i sin helhed inden 12 år efter udløbet af henlæggelsesåret. Denne frist kan efter derom indgivet andragende i det enkelte tilfælde forlænges af ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, når den pågældende dokumenterer, at det skyldes ham utilregnelige årsager, at anvendelse ikke har fundet sted inden fristens udløb.

Stk. 3. ---.